

»Štirideset let bo, tako je mislil, štirideset in nič manj, ko sem prestopil ta prag. Bajta je bila takrat, čemerna in ubožna, da je bilo gospodarja sram in hlapca. Pa je tekel pot v potokih, pa smo postavili dom, da je ženskam veselje, moškimi čast. Kdo ga je postavil? Vsi so pomrli, trudni; ostal sem sam, poslednji gospodar... Kdo je obdelal to prostrano polje, kdo ga je razširil? Vsi so pomrli, ostal sem sam, poslednji oralec, poslednji kosec... Glejte, čudo prečudno: štirideset let je rodila jablan, vrtu čast in gospodar; pa pride tujec, pa bi izkopal jablan ter jo presadil na kamen! ... Glejte, čudo prečudno: štirideset let je robotal, da bi postavil dom, s svojim potom je pognojil polje in senožit; in ko je dom stal, ko sta bila rodovitna polje in senožit, pride človek — od kod pač pride? — in pravi: nisi prvi! Cankar: Hlapec Jernej in njegova pravica).

Tako je bilo nekoč! Hlapec Jernej je štirideset let garal pri Sitarju, vsa leta se je mučil kot na svojem, vse življenje, vse moči je vložil v tujo zemljo, ko pa je onemogel, ko so iztisnili iz njega poslednjo kapljo znoja, zadnjo srago krvi, so ga nagnali, niso ga marjali več za svojega, ni jim bil več dober in potreben... Lahko je šel od hiše do hiše, beratič... Tako je bilo nekoč! ... Hlapec Jernej ni bil sam, ni samo on garal vse življenje, na starost pa naj bi šel na cesto... Toda hlapec Jernej si je poiskal pravico; ker je ni našel ne pri ljudeh ne pri bogu, si jo je vzel sam — zažgal je dom, ki ga je postavil s svojimi rokami — za drugega...

NAŠA REPORTAŽA — NAŠA REPORTAŽA — NAŠA REPORTAŽA — NAŠA REPORTAŽA — NAŠA REPORTAŽA — NAŠA REPO

„VSI SO POMRLI, OSTAL SEM SAM“

PREKO 140 STARČKOV IN ONEMOGLIH V DOMU POČITKA V PONIKVAH — NAJSTAREJSEMU JE 97 LET — POVPREČNA UMRLJIVOST JE 20 NA LETO — JESEN ŽIVLJENJA IN DOMOTOŽJE — PARALIZIRANE ŠIVILJE — »RAD IMAM KRUH« GLUHONEMA NEŽA — STAROST NEZNANA — 14 LET HROMA

dvakrat tedensko imajo tudi kino. Domska knjižnica ima okrog 400 knjig, ki jih stanovalci radi berejo. Večkrat gredo tudi na izlete v bližnjo okolico.

Z upravnikom Mohoričem sva se razgovarjala precej časa. Med drugim sem tudi zvedel, da so Dom počitka ustanovile 1934. leta nune, takoj po vojni pa je bil obnoven. Pri kosilu sem se pogovoril tudi z najstarejšo kuharico, ki mi je povedala, da je v domu že 12 let. Sprva je bilo zelo težko, vendar se je nato delo kmalu privadila in sedaj dvomi, če bi lahko delala še kaj drugje.

Po kosilu me je upravnik peljal najprej v šiviljsko delavnico. Delali sta samo dve dekleti... — Šiviljsko delavnico so organizirali že pred nekaj leti. Tu se poabljenka dekleta in žence izučijo, nato pa gredo domov in si na ta način služijo kruh. Učna doba je dve leti, šivajo pa z električnimi stroji.

In še sva romala po sobah, obiskala sva stare, betežne in pohabljenе ljudi. Besede so preskope, preveč papirnate, da bi lahko prikazale vse, kar sem videl. Najprej sva se ustavila pri sedemindvajsetletnem fantu, ki je že sedem let hrom in skoraj slep. Sedel je pri oknu in se silno razveselil, ko je zagledal upravnika. Povedal mi je, da je zbolel pred sedmimi leti pri vojakih. Najprej so mu opešale oči, nato pa je ves ohrumel. Sedaj lahko giblje z rokami, gleda skozi okno in se veseli življenja...

Marko Jančič iz Rogoške Slatine je nameril že 84 let. »Prej sem bil pek, ko pa sem ostarel in onemogel, mi je preostala samo pot v dom onemoglih... Kaj hočem, leta pridejo in ko te zapustijo moči in ljudje, ki bi morali skrbeti zate, ni druge pomoči! Tu je dobro, najraje pa imam kruh, ki sem ga pekeli vse življenje.« V Ponikvah je že štiri leta, prej pa je bil nekaj let v domu

ko sem opazoval stanko, ki se je »pogovarjala« z upravnikom. Kričila je z rokama, majala z glavo, pritikala si je njegovo roko k obrazu, iz grla pa so se ji trgali posamezni presunljivi glasovi. Nato so se ji udrlje solze... Zvedel sem, da si srčno želi pivo. Da, samo pivo bi ji zopet povrnilo del izgubljenih moči, vero v življenje. In upravnik ji ga je obljubil!

Sivolasa Helena Unterluggauer, ki jo je življenje čisto upognilo, težko govori. S tresočim glasom je povedala, da ne ve, koliko je stara, verjetno okrog 94 let. Prej je precej časa živela v Kočevju, 1949. leta pa je prišla v dom onemoglih v Ortnek, kasneje pa v Ponikve. Hči je omožena v Novem mestu, sinova pa sta v Avstriji... Bolna še ni bila, pozno jesen življena pa preživlja v Ponikvah, vsa srečna, da jo otroci večkrat obiščejo. Vse dni presedi v naslonjaču in premišlja, kaj, ne ve nihče, mogoče niti sama...

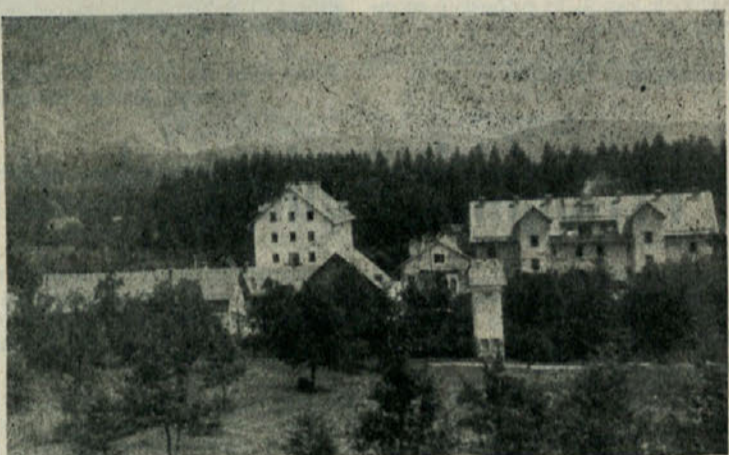
Tončka Boldan iz Hinj je stara 88 let, v Ponikvah pa je že 15 let. »Oh, kako me zebe, pa tako sama sem,« je tarnala. Brezboza usta so se ji tresla, skoraj ugase oči pa so srepo strmele vame. »Vedno sem sama. Mož je umrl že pred dolgimi leti, štirideset jih bo kmalu. Otrok nisva imela... Vse življenje sem garala, nazadnje sem bila 10 let kuharica v Trstu. Ko bi še rajnik živel, ne bi bila tukaj... Jesti ne morem, samo čaj z mlekom pijem. Joj, kako je hudo...« Še dolgo potem, ko sem odšel, je gledala v vrata in govorila po ličih pa so ji tekale solze, bridke solze za možem in mladimi leti.

»Tule,« je dejal upravnik, ko sva stopila v neko drugo sobo k mladi ženski, »pa je tovarna otrok-igrač namreč.« Slavka Turk iz Zvirč je prikljena na posteljo že 14 let. Štirinajst let ni bila zunaj, štirinajst let ni stopila njena noga na zemljo, ni veselo stopila po domačih njivah. Ko je nekoč padla s česnje, si je zlomila hrbtnico — sedaj pa rezlja lesene igračke, predvsem otroke. Štirinajst let leži in gleda steno pred seboj. Niti sedeti ne more... »Vendar mi ni dolgčas! Na nesrečo sem se že privadila, z delom pa se večkrat tako zamotim, da pozabim tudi na hrano! — Srečna sem, da sem tukaj in rada vidim, kadar pride upravnik k meni in se kaj pogovori...«

Bil je lep, sončen dan. Nekateri so sloneli na oknih, v katero se je upiralo toplo sonce in gledali po vrtu, kjer so se drugi sprehajali, sedeli na klopih in se razgovarjali. Nič ni lepšega, kot sedeti na toplom soncu in se veseliti življenja!

Pred odhodom sva s spremljevalcem stopila še v buffet, kjer sem se pogovoril z breznoгим Francem Pečarjem. V Ponikve, kjer je že nad dvajset let, je prišel po amputaciji nog... Od tam pa sva stopila še k najstarejšemu prebivalcu doma, 97-letnemu Stefanu Tomšiču. Doma je iz Zvirč, v Ponikvah pa je že dobrih sedem let. Kljub visoki starosti je še krepak, le sliši slabo. Ko mu je kmetija pogorela, je odšel na Videm za hlapca. Pred prihodom v Ponikve je bil nekaj časa pri hčeri

F. Grivec

Pogled na Dom počitka v Ponikvah. Upokojenci in ostali prebivalci Doma žive v lepem okolju v neposredni sosesčini lepe narave

Trenutno dela šest ali sedem žena, dopoldne pet, popoldne pa dve. Učiteljica Danica se je pohvalila, da so vse dobre učence. Iz Ljubljane dobi vse ostanke blaga, iz katerega delajo predpasnike in podobno, izdelke pa odkupuje podjetje Dom. Prva izmed obeh deklet je iz Ljubljane. Ko je bila stara štirinajst let, ji je zadel paraliza. Šele čez nekaj let se je pozdravila toliko, da lahko giblje z rokami. Njena učna doba bo kmalu potekla in odšla bo domov. Kot šivilja si bo lahko zaslužila vsakdanji kruh. »Tukaj se počutim odlično. Mislim, da sem se že mnogo navadila; sprva je šlo precej težko, prsti so bili nerodni, pa tudi roke me niso prav ubogale. Danica nam je urezala blago, ki smo ga potem obrobile... Sedaj že sama lahko nekateri stvari urežem, čeprav zelo težko stojim. Pomislite, z desno nogo lahko tudi poganim stroji!...«

Druga, ki si je pred leti zlomila hrbtnico, še ni dolgo tu, doma pa je iz Stajerske. Ker je doma s kmetov, bi jo domači zelo težko vzdrževali; ko pa se bo izučila za šiviljo, si bo že kako uredila življenje.

Vse šivilje se dobro počutijo in so srečne, saj se zavedajo, kaj vse jim družba nudi. Kaj bi bilo s takimi ljudmi v starih časih, si niti nisem upal predstavljati!... Dekleta se tudi z upravnikom dobro razumejo, saj so mi zaupala, da skrbi za njih kot oče.

onemoglih v Jelšingradu.

V ženski sobi sem spoznal Amalijo Rus in njeni nečakinji. Vse so iz Loškega potoka. Teta, majhna, hroma žena, je v Domu počitka že od 1949. leta, obe sorodnici, ki sta tudi hromi in bolni, pa prav tako. Sorodnikov nimajo, razen Rusovih in Oražmovih iz Grčaric. Amalijin brat Sandi je pozimi umrl, tako da so ostale čisto same... Ženica je bila vse življenje bolj šibkega zdravlja, tako da je le včasih delala. Vzdržuje jo občina, nečakinji pa dobivata otroški dodatek...

Ana Zaveršek je doma iz Krke, rodila pa se je pred 81 leti. »Svoje zemlje nisem nikdar imela. Vse življenje sem delala pri drugih ljudeh. Sin, edina vojna na stara leta, je padel med vojno... Tako sem ostala sama, čisto sama in tudi na stara leta sem se morala sama preživljati. Delala sem, dokler sem mogla, trdo sem delala in se bala dni, ko bom povsem opešala. Vedno sem bila tudi bolj slabotna, vendar nisem smela lenariti. Pred dobrimi štirimi leti sem si zlomila nogo — in najhujše je bilo tu. Potem me je občina poslala sem... Da, težko je, kadar ostane človek sam. Tedaj lahko samo še čaka smrti!...«

»Tule je pa moja ljubica,« je dejal upravnik o gluhomem Neži Berder. Prej je delala v pivovarni v Laškem, sedaj pa se preživlja s pokojnino... Oči so se mi ovlžile.

»Lokalne mladinske delovne brigade

Bilo je na neki konferenci v Ribnici, ko sem slišal zanimiv predlog, da bi v tej občini organizirali lokalne mladinske delovne brigade. Brez dvoma zasluži predlog vsu pozornost in bi bilo prav, da bi o njem razpravljali in sklepali tako v mladinskih organizacijah in organizacijah Socialistične zveze.

V številnih krajih naše domovine, pa tudi na našem področju (mladinska delovna brigada »Duška Remiha« iz Kočevja dela pri izkopu kanala za vodovod), dela mladina pri raznih delih. Če so uspeli organizirati mladinske brigade drugod, bi bilo to mogoče tudi v ribniški občini. Tudi v tej občini je vrsta stvari, ki čakajo na ureditev.

Čez Slemenca od Ortneka do Gregorja in še naprej do Zimaric je slaba pot. Preurejena pot oz. cesta, ki bi povezovala te kraje z ostalimi prometnimi kraji, je za steniški predel več kot potrebna. Ker je sredstev bolj malo, bi zelo prav prišla pomoč mladinske delovne brigade. S skupnimi močmi,

prepričani smo, da tudi kmečka steniška mladina ne bi stala ob strani, bi lahko kmalu rešili ta problem, ki tare občino in posebej še Slemenca.

Regulacija Bistrice je trenutno v zastoju. Ko bodo začeli z regulacijo, bi bilo prav, da bi pri teh delih sodelovala tudi mladina. Menimo, da ne bi bilo posebnih težav spraviti skupaj eno ali dve mladinski delovni brigadi za ta dela.

V Sodražici se pripravljajo na gradnjo zdravstvenega doma. Tudi pri tej akciji bi lahko sodelovala mladina s svojo brigado. Graditljem bi bila njihova pomoč dobrodošla.

Še bi lahko naštevali, kje vse bi bilo torišče prostovoljnega dela za lokalne mladinske delovne brigade. Prav bi bilo, da bi o teh stvareh globlje razmislili. Da bo akcija pravilno zastavljena, je treba izdelati podroben koncept dela. Naloga vseh organizacij, predvsem mladinske, naj bi bila, da bi ideja o lokalnih mladinskih delovnih brigadah kmalu postala meso in kri.

V Ribniški dolini odpirajo pot turizmu

V ribniški občini posvečajo v zadnjem času turizmu veliko skrb. Razvoju turizma nudijo vsu pozornost vsi merodajni činitelji v občini. Posebno pa je treba poudariti prizadevanost tamkajšnjih Turističnih društev. Ton vsemu temu prizadevanju pa daje Socialistična zveza, ki je na enem izmed svojih plenov razpravljala samo o vprašanju turizma in njegovem razvoju. Občinski odbor SZDL je seznanil z vsebino in zaključki plenuma vse organizacije Socialistične zveze v občini in jim dal napotilo za delo za razvoj turizma v ribniški občini.

Turizem je pomembna panoga, ki nam daje lahko lepe koristi. Da se turizem lahko razvije, moramo imeti materialne pogoje, kakor so sodobna gostišča, prenočišča za turiste itd. Vse ostalo nudi narava s prirodnimi lepotami in »zgodovinski

skimi kraji iz pretekle dobe, posebno pa iz časa NOB.

Center turizma v Ribniški dolini naj bi bil, naravno, v Ribnici. Zato pa je nujno, da dobi ta kraj čimprej sodoben gostinski obrat z zadostnim številom prenočišč. Naj povemo, da so načrti za ta obrat v delu. OBLO naj bi v prihodnjem letu zagotovil sredstva, da se bo lahko začelo z gradnjo. Potrebno bo dograditi ribniški grad, v katerem bo dobil prostore etnografski muzej, postaviti spomenik padlim borcem in žrtvam fašističnega terorja, urediti letni kino in gledališče, skratka, urediti grad in bližnjo okolico in kulturno-turistično središče Ribnice.

Turistična privlačnost Ribnice bi precej pridobila z gradnjo letnega kopališča na Bistrici. Pročitki bi bilo treba možnost za gradnjo umetnega jezera ob vzhodu Velike gore. (Konec na 3. strani)

Krepitev ZKS bo stalna skrb

OSNOVNE MISLI DVODNEVNEGA SEMINARJA SEKRETARJEV OSNOVNIH ORGANIZACIJ ZK IN ČLANOV PLENUMA OBČINSKEGA KOMITEJA ZVEZE KOMUNISTOV KOČEVJE.

Seminar je bil namenjen razpravi o metodi dela sekretarja, sekretariata in osnovne organizacije. Zaradi temeljitejšega pogojava je delo seminarja potekalo najprej v plenumu, potem pa v štirih grupah. Grupe so tvorili sekretarji osnovnih organizacij v industriji, družbeno kmetijskih obratov, vasi in terenov. Ta delitev je že na seminarju dala pozitivne rezultate. Nazorno je pokazala, da naše oblike dela ne smejo biti krute, zavedno predpisane, da morajo izhajati iz stvarnosti in mesta, katerega ima Zveza komunistov v našem razvoju. Z nadaljnjo decentralizacijo, demokratizacijo organov oblasti (središče pozornosti postaja komuna — občina), organov delavskega upravljanja (obratni delavski sveti), z nadaljnjim prenosom funkcij in sredstev na občino in neposredne proizvajalce in drugi ukrepi, ki bodo storjeni, dajejo komunistom velike in dalekosežne naloge. Sposobni jih bomo izvrševati le tedaj, če se bomo za delo neprestano

izpopolnjevali in krepili svoje vrste. Urejeni odnosi v osnovni organizaciji so temelj naših uspehov. Važno je, da je med članstvom razvita zdrava, konstruktivna in tovariška kritika. Na člane mora vplivati vzgojno, jih dvigati in razvijati v še boljše aktiviste. Zagotoviti je treba svobodno diskusijo o raznih problemih. Od tega ni odvisno samo notranje partijsko življenje, ampak tudi pravilen odnos in uspešno delo SZDL in njenih kolektivnih članov. Odvisno je tudi delo samoupravnih organov, skratka, razvoj demokratičnih načel na splošno. Seminar je obsojil drobnjakarstvo in neobjektivno kritikarstvo. Opozoril je na slabost, ki jo posamezniki ljubosumno gojijo. Radi kritizirajo, čeprav niso prepričani, da je tisto resnično, kar govorijo. Včasih se nekateri že vnaprej pogovarjajo, kako bo posameznik kaznovan, mu s tem jemljejo ugled v vrstah komunistov in pri delov. ljudeh. Kasneje se ugotovi, da stvari niso take, kakor so

bile povedane. Menimo, da je treba o kaznovanju spregovoriti tudi za tiste ljudi, ki neogovorno kritizirajo. Nepremišljena ali slabo povedana kritika hromi naše vrste, ruši enotnost komunistov, zato ji ne smemo dati veljave. Brez notranje demokratizacije v osnovni organizaciji, brez spoštovanja demokratičnega centralizma, je nemogoče sprejemati koristne zaključke. Nujno je, da na podlagi raznolikih mnenj prihajamo do enotnih zaključkov in enotne akcije. Sklepi so obvezni za vse člane. Torej je potrebno odpraviti izgovore: »Ni me bilo na sestanku.«

Borba za dvigovanje lika komunistov je ena od glavnih nalog vsake osnovne organizacije. Odločno je treba odstranjevati negativne pojave pri nekaterih članih Zveze komunistov: osoren in netovariški odnos do ljudi, neumerjenost v osebnem življenju, prikrievanje sedanjih napak z zaslugami iz preteklosti, podcenjevanje ljudi, preračunljivo vrednotenje osebnih koristi pred družbenimi itd., kajti to so nezdravi pojavi. Ni dovolj, da osnovne organizacije v katerih ti primeri so, stvari le na splošno kritizirajo. Poslušamo se individualnega dela, javne kritike na sestanku in tudi kaznovanja, če je to potrebno. Tovariši sekretarji so na seminarju pripovedovali o pogospodnenju posameznikov. Ta pojav

je opaziti posebno pri nameščencih. Izstopil je tudi ob priliki akcije prostovoljnega dela na izgradnji kočevskega vodovoda. Ne pri delavcih, ampak pri nameščencih, se je rodila ideja, da bodo delavcem raje plačali nekaj stotakov za delo, kakor bi sami stopili v ilovnaty jarek. Vsi delovni ljudje bodo izvršili svoje dolžnosti, če bodo z njimi njihovi voditelji — komunisti. Komunisti morajo biti povsod prvi.

Posamezniki mislijo, da imajo zaradi tega, ker so komunisti, posebne pravice. Na seminarju so bili povedani primeri, da se s kritiko rado popuščata tistim članom, ki imajo v podjetju ali v ustanovi vodilen položaj. Nekateri ne čutijo dolžnosti, da bi svoje izostanke od sestankov opravili sekretarju. Te napake izhajajo predvsem iz pozabljanja, da so vsi člani Zveze komunistov, da so tudi tisti, ki imajo odgovorna službena mesta, dolžni polagati ob račun o svojem delu pred Zvezo komunistov in delovnimi ljudmi. Zaradi teh spoznalnih slabosti je posebno važno, da osnovne organizacije iščejo take oblike in metode dela, ki omogočajo, da bo njihova dnevna aktivnost vedno bolj javna za vse ljudi. Ljudje nas dnevno opazujejo. Njihove pripombe se večkrat tehtne in koristne. Dober posluš, daje dobre rezultate.

Stalno vzgojno delo in dviganje

ideološkega nivoja članstva je važna naloga osnovnih organizacij. Opaža se, da nekateri člani Zveze komunistov premalo delajo na osebnosti vzgoji, premalo čitajo. Tu je nujna kontrola osnovne organizacije in tudi medsebojna kontrola članov Zveze komunistov. Potrebno je, da sposobnejši člani Zveze komunistov delajo s tistimi, ki zaostajajo za delom in razvijemo osnovne organizacije. Individualno delo in pomoč šibkejšim, mora dobiti večjo veljavo. Nemogoče je, da bi član Zveze komunistov uspešno deloval z nepartijskimi množicami, če je na istem nivoju kot ona. Nujno je, da vsak član vedno bogati svoje znanje, dviga zavest, kulturo in splošno znanje. Vsa člani Zveze komunistov ne ve, da je za vse člane obvezno politično delo med ljudmi in osebno izpopolnjevanje.

Ne moremo govoriti o vsebini dela in metodi vodstva osnovne organizacije, da ne bi posebej podčrtali vloge SZDL in njenih kolektivnih članov. Ne moremo govoriti o političnem vplivu osnovne organizacije, ako druge organizacije in društva okoli nje niso aktivne (SZDL, LM, sindikati, Svobode, Partizan itd.). Kako hoče na primer v podjetju, ki ima samoupravne organe — delavski svet — svete ekonomskih enot in upravnih odborov, osnovna organizacija vršiti svoje politične dolžnosti, kako

naj se zagotovi masovno sodelovanje delavcev pri izvrševanju sklepov samoupravnih organov, če sindikalna podružnica kot masovna organizacija delavcev ni aktivna. Samo osnovna organizacija vseh nalog ne more izvrševati. To velja tudi za ostale organizacije, posebno pa za SZDL, njene osnovne organizacije in krajevne odbore. Na tem področju delamo napake v tem, da včasih osnovne organizacije Zveze komunistov hromijo samostojnost drugih organizacij, ki imajo prav tako samostojna vodstva, izvoljena od svojih članov. Večkrat slišimo na naših sestankih: »To bomo preko SZDL, to preko sindikata, LM itd.« V praksi večkrat izpade tako, da so to sklepi Zveze komunistov, o katerih nimamo kaj razpravljati. Tak odnos mora doživeti spremembe v našem delu. Stališče Zveze komunistov ne uveljavljamo preko SZDL, ampak v SZDL, LM, sindikatu itd. Tu naj člani ZK kot člani teh org. s svojim vplivom, s svojo aktivnostjo na splošno, s svojim vzgledom uveljavljajo svoje prepričevanje in naloge Zveze komunistov. Le tako bomo lahko uspešno krepili samostojnost vseh organizacij in jih v delu aktivizirali. Osnovna organizacija je dolžna, da vrši stalni pregled, kaj naši člani delajo v posameznih organizacijah in samoupravnih organih. (Konec prihodnjije)

V Ribniški dolini odpirajo pot turizmu!

(Nadaljevanje z 2. strani)
Na hribovitih Velike in Male gore naj bi izkoristili vse možnosti, ki jih nudi jamarski turizem. Po prihodnjem Jamarskega društva v Ribnici so dani vsi pogoji, da dobi te vrste turizem čimprej svoje mesto. V te namene nameravajo zgraditi ribniški jamarij pri »Francetovi« jami koč. Temeljni kamen za kočo je že v zidan. To bo prva tovrstna koča v Sloveniji.

Lovska družina Ribnica, Sodratiča in Velike Poljane imajo dobro opremljene lovške kočice v lepem predelju Velike in Male gore. Zato so dani vsi pogoji za razvoj lovstva in turizma na sploh.

O Travnih gori in tamkajšnjem turističnem domu smo že večkrat pisali. Dom se je že močno uveljavil in je sedaj osrednja turistična postojanka v ribniški občini. Domači in tuji turisti v vedno večjem številu obiskujejo dom na Travnih gori. Potrebno bo urediti še prekrbo z vodo, potegniti telefon in zgraditi vezalno pot iz »Vasovke« do doma. V bližnji bodočnosti bo treba proučiti možnost vezalne poti še po novi cesti, ki je v gradnji v Veliki gori.

Turistični dom na Grmadi je bil odprt šele pred kratkim. Spričo izrednega položaja ima tudi ta dom najlepše izglede, da postane močna turistična postojanka. Urediti oziroma zgraditi bo treba pot do do-

ma. Dom na Grmadi bo zaenkrat odprt ob sobotah in nedeljah in bo nudil gostom oz. turistom po primernej ceni jedila in pijače. V domu so tudi ležišča.

Tudi Slemenca z Gregorjem bi lahko postala privlačna turistična postojanka. Saj ta predel po izredni prirodni lepoti to tudi zasluži. Na Slemenih so tudi razvaline ortneškega gradu. V Sodratiči so že precej storili za lep izgled trga, kar brez dvoma pozitivno vpliva na razvoj turizma v tem kraju. Sodratiča je tudi znana kot središče suhorobarstva. Tudi suho robo bi lahko vključili v program razvoja turizma v naših krajih in še posebno spominkarstva.

Zelo privlačen naravni turistični objekt so »Kadiče« — rečice, ki se vije in pada v kotlini v bližini vasi Podklane. Rečica predstavlja nekakšen naravni kanjon, ki je turistično zanimiv predvsem zaradi svoje lepote. Prav bi bilo, da bi v bližini »Kadič« uredili turistični objekt, ki bi služil za odmor in okrepčilo.

Iz NOV je zelo znan Jelenov žleb. V tem kraju je spomenik, ki govori o veliki partizanski zmagi nad Italijani. Prav bi bilo, da se v tem kraju zgradi primeren turistični objekt, kar bi bilo zagotovilo za množični obisk tega zgodovinskega in naravno lepega predela.

Utrinki s proslave v Starem logu

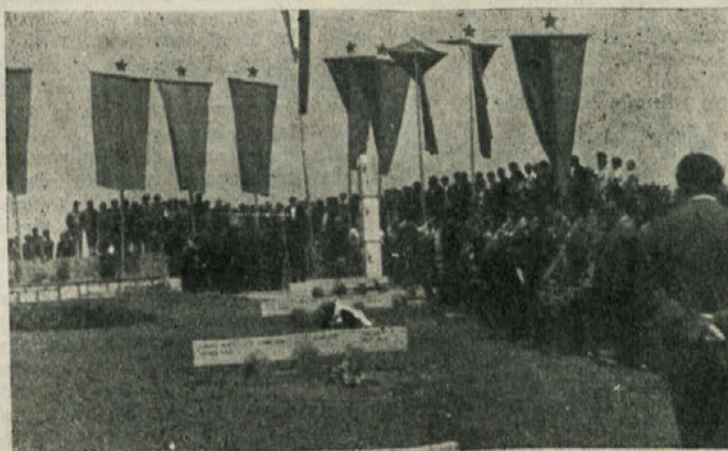
Sprejeli so nas kočevski gozdovi. Zgodnje juljsko sonce se je prebijalo skozi krošnje dreves in risalo po zemlji temne lise, kolone avtomobilov pa so se zajedale v klanec, hrople, zmanjševale hitrost in se po strminah in po ovinkih spuščale proti Staremu logu. Slika je bila precej nenavadna, pisana. Okrašenih avtomobilov, vihrajoče zastave, pesem... Da, mnogi so peli, z radostjo in iz polnih prsi. Mnogi stari znanci, partizani in aktivisti so se srečali in obujali spomine na težke dni upora. Stare ženske, partizanske mamice, so se srečne smehljale... Da, da, kje so tisti težki

cesti. Takoj, ko smo izstopili, je prihitela Danica in nam ponudila značke. »Brez značke te ne izpustim iz rok!« se je nasmehnila. »Brez skrbni, Danica, saj nisi ne bom poskusil bežati!«

In nato sem si ogledoval ljudi, ki so prihajali. Bilo jih je mnogo. Nekateri so bili prašni, vendar jih to ni motilo. Bili so v Starem logu, v znamenju partizanskega kraja in poveselili se bodo z dobrimi prijatelji... Nekateri so hodili sem in tja in iskali znance; vsak novi avtomobil je pričakalo veliko ljudi in prišleke je pozdravilo prijazno smehljanje, trepljanje po ra-

ne krvi, so bila potrebna leta teme in groze, leta streljanja in požarov, samo zato, ker je tako hotel blaznež? Hotel je vladati, z ognjem in krvjo si je nameraval priboriti oblast, vendar je bil sam uničen z ognjem, zalit s krvjo...

74 junakov! Skupaj so se borili za svobodo, skupaj so prestajali vojno gorje, skupaj so uničevali sovražnika. Bili so si kot bratje, bratje pa so tudi nam... In sovražnik jih je tudi skupaj umoril! Pobiti so se dali, ne da bi se iznebili samim sebi in krvi, ne da bi izdajali. V skupnem grobu leže prav tako skupaj, tesno objeti, prijatelji, bratje...

Velikostno slavje v Starem logu ne bo tako hitro šlo v pozabo. Spomenikom padlim borcem v NOV se je pridružil nov v Starem logu

čas!... Ni jih več, ni pa tudi mnogih dragih, ki so se žrtvovali za nas, za domovino. Ostal je samo še spomin, temen spomin na prestano gorje, na kri, jok, na dve lakote in pomanjkanja... In ob spominu na padle se je marsikomu orosilo oko, ta ali oni si je skrivaj otrl solzo...

Spustili smo se po zadnjih serpentinah v Stari log. Prostrano, valovito dolino obdajajo hribi, porasli z bujnimi smrekovimi gozdovi. Na bližnjem hribočku, sredi pšeničnih polji, je stal veliki napis: TIPO. Vsa vas je bila odeta v zastave, nekje je radio igral poskočne melodije. Ljudje pa so se med množico kamionov, avtobusov, osebnih avtomobilov in motorjev, sprehajali po

ma. Ključ, zbadljivke, vendar ne žaljive opazke... Srečanja... srečanja...

Pod kostanjem, v bližini slavnostne tribune, je stala postrojena mladinska delovna brigada iz Kočevja. Z zanimanjem so čakali, kaj bo. Veliko ljudi je odšlo že pred praznikom na pokopališče pred vasjo. Vsi so hvalili lepo urejeno grobišče, brali napise na marmorju in imena padlih. Osiveli in že nekoliko upognjeni možak iz Žužemberka se je sesedel na kamnito ograjo; v skupnem grobišču počivata njegova dva sinova... Skupni grob, ne grob, preprosta jama in v njej 74 nedolžnih, nečloveško umorjenih bratov, sestra, mož, očetov, borcev in aktivistov... 74...! Zakaj? Po volji nekoga, ki je mislil, da sme razpolagati z življenji ljudi, ki jih ni nikdar videl, ki so zani komaj kdaj slišali?... 74 človeških življenj, uničenih naenkrat in nikomur v korist. In vendar je vse to le majhen del krivne cene, ki smo jo morali plačati za svobodo.

Trije radijski prenosi iz Kočevja

V zadnjih letih smo imeli dva radijska prenosa iz Kočevja. V prvem, marca lani, je bil neposreden prenos, to se pravi, da smo program lahko poslušali v dvoranah Šiškega doma ali istočasno pri radijskih sprejemnikih. Letošnji oddajo »Mladi rod Kočevske« pa so poslali na magnetofonski trak in kasneje predvajali v radijskem spredu.

Malo kdo na ve, da je 28. novembra 1937 Radio-Ljubljana imel celo dneven radijski prenos iz Kočevja.

Takrat je bil tu povsem drug položaj. Po zgledu nacistične Nemčije je zrasel greben kočevskih Nemcev in ti so storili vse, da bi se »nemški otok« razširil.

Na slovenski zemlji so z večjimi

praviciami kot Slovenci zavladali Nemci. Celotratni slovenski časopisi so malo pisali s teh krajev, češ da tu ni Slovencev. S tem je prelomil radio in na pobudo zavednih Slovencev, v nedeljo 28. novembra 1937, oddajal celodnevni program iz Kočevja.

Najprej je bil prenos maše, nato so nastopili učenci ljudske šole, o gospodarstvu je govoril Figar, verski govor je imel prof. Eržen. Nastopili so še otroci iz vrta s pesmimi in deklamacijami, tamburaški zbor, nato pa dijaki. Ob pol osmih zvečer so prenašali govor Kočevje in kočevski Nemci. Pel je še zbor meščanske šole in gojenci Zavoda za slepo mladino. Po deseti uri zvečer so nastopili lovci in kmečka godba.

GIBANJE PREBIVALSTVA

KOČEVJE

Poročili so se: Lovšin Franc, pleškar iz Kočevja, Reška c. 9, star 24 let in Majetič Marija, delavka iz Kočevja, Trg svobode 21, stara 29 let. V Ljubljani so se poročili Saie Ciril iz Kočevja, Trata 2, star 27 let in Debeljak Hedviga, uslužbenka iz Kočevja, Trata 2, stara 28 let. Palčič Anton iz Mahovnika 18, star 23 let in Globavs Vida iz Mahovnika 18, stara 27 let. Prijatelj Ivan iz Ljubljane, Smartinska c. 143, star 25 let in Župančič Stefanija iz Tišovca 1, stara 25 let. Jarm Stanislav, profesor iz Kočevja, star 29 let in Helmič Sonja, uslužbenka iz Kočevja, Trg svobode 9, stara 25 let.

Rodile so: Veršič Milka, gospodinja iz Kočevja, Trg svobode 21 — deklico Marto, Klar Marija gospodinja iz Koblarjev 12 — deklico Marijo, Samič Frančiška gospodinja iz Koblarjev 21 — dečka Dražota, Malnar Ana, gospodinja iz Koblarjev 32 — dečka Ivana. V Ljubljani so rodile: Šturm Vida iz Kočevja, Rudnik 12 — deklico Mojco, Lipovec Reška iz Koblarjev 3 — deklico Cvetko, Blažina Marija iz Mozlja 25 — deklico Dragico, Kolenc Danica, uslužbenka iz Kočevja, Reška c. 4 — deklico Dunjo in Južnič Terezija iz Kočevja, Ljubljanska c. 5 — dečka Branka.

V Novem mestu je umrla Tekavčič Amalija roj Stefan iz Mlake 10, stara 52 let, v Ljubljani pa sta umrli Vidmar (brez imena) deček iz Kočevja, Trg svobode 25, star dva dni in Kranjc (brez imena), deček, iz Kočevja, Ljubljanska c. 15, star 4 dni.

DOLENJA VAS

V Ljubljani sta se poročila Peček Franc, mizar iz Prigorice 69,

Izdaja in tiska ČZP »Kočevski tisk« v Kočevju. Urejuje uredniški odbor. Odgovorni urednik Matija Cetinski. Uredništvo uravna v Kočevju, Ljubljanska cesta 14 a, telefon uredništva in urave 3-89. Naročnina je 500 din, polletna 250 din in jo je treba plačati v naprej. Za inozemstvo 1000 din oz. 3 ameriške dolarje. Tekoči račun 600-713 pri Komun-

1-265

nalni banki Ljubljana, podružnica za Kočevje

star 29 let in Tekavec Gabrijela, šivilja iz Dolenje vasi 87, stara 22 let.

LOŠKI POTOK

Rodila je Turk Milena, gospodinja iz Malega loga 59 — dečka Milana. V Novem mestu je umrl Koridiš Janez iz Retij 85, star 67 let.

RIBNICA

V Ljubljani sta rodili: Krajec Ljudmila, gospodinja iz Dolenjih Lazov 1 — deklico Ljudmilo in Benčina Marija, gospodinja iz Hrovca 10 — deklico Marto.

Umrla sta: Kaplan Marija, preuzitkarica iz Velikih Poljan 44, stara 73 let in Virant Ursula, šivilja iz Gorenje vasi 8, stara 79 let.

KINO

JADRAN, Kočevje: od 15. do 17. julija ameriški barvni film »Velikan« I. del, 18. in 19. julija ameriški barvni film »Velikan« II. del, 20. in 21. julija ameriški barvni vstavljen film »Tri ure od umora«, 22. julija jugoslovanski film »Ne obračaj se, sinko« in 23. in 24. julija ameriški barvni filmski film »Drevo življenja«.

SVOBODA, Rudnik: 16. in 17. julija ameriški barvni film »Na ovinku reke«, 18. julija mehiški film »Ukradena sreča«, 22. julija jugoslovanski barvni film »Edini izhod«, 23. in 24. julija jugoslovanski film »Viza zla«.

SODRAŽICA: 16. in 17. julija francoski film »Ulica sapje«, 23. in 24. julija ameriški barvni film »Lov na pume«.

LOŠKI POTOK: 17. julija kitajski film »Prehod preko reke Jang-ze«, 24. julija slovenski film »Kala«.

DOBREPOLJE: 16. in 17. julija ameriški barvni film »Prijateljstvo prepričevanje«, 20. julija ameriški film »Proti pričam«, 23. in 24. julija ameriški barvni film »V pomladi življenja«.

PONIKVE: 21. julija ameriški film »Proti pričam«.

VELIKE LAŠČE: 16. in 17. julija ameriški barvni film »Največja predstava na svetu«, 23. in 24. julija ameriški barvni film »Pony express«.

RIBNICA: 16. in 17. julija italijanski barvni filmski film »Poslednji raj«, 23. in 24. julija poljski film »Eroica«.

KOČEVSKA REKA: 16. in 17. julija francoski film »Gervaise«, 20.

17. julija francoski film »Očka, mamica, moja žena in jaz«, 22. julija italijanski film »Korte Maks«, 23. in 24. julija angleški film »Hiša skrivnosti«.

PREDGRAD: 16. in 17. julija francoski barvni film »Sakramenska frklja«, 23. in 24. julija angleški barvni film »Ladja, ki je umrla od sramu«.

BROD NA KOLPI: 16. in 17. julija ameriški barvni film »Tarzanova jeza«, 23. in 24. julija sovjetski film »Letijo žerjavi«.

OSILNICA: 17. julija indijski film »Mati Indije«, 24. julija poljski film »Se živijo«.

ČESTITKI

Ljubemu možu Živkoviču Vladotu želijo za njegov dvojni praznik vse najboljše in veliko veselja v novem domu žena Marica, vsi Križajevi in Rusovi, Francetu in Vilmi pa lep pozdrav.

— * —

Ančki Sercer in Anici v Indianopolisu vse najboljše za god čestitajo sestre z družinami Vulkan in Mavrin iz Kočevja.

ZAHVALA

Najlepše se zahvaljujemo vsem, ki so našega dragega sina in brata RUDLJA MIHELIČA

spremili na zadnji poti, darovali vence, sočustvovali z nami in nam kakorkoli pomagali v težkih urah. Posebno se zahvaljujemo podjetju »Agroservis« Ljubljana, duhovščini, gasilski godbi, pevcem, govornikom, Kovinskemu podjetju, vaščanom in vsem ostalim, ki so nas tolažili in nam lajšali bol.

Zalujoča družina Mihelič, Vinice pri Sodražici.

PRODAM

Motorno kolo NSU-Max 250 ccm prodam. Ing. Peter Poženel, »Avto« Kočevje.

OBVESTILO

Obveščamo vse aktivne člane, prijatelje in simpatizerje nogometa, da se prične prostovoljno delo za ureditev nogometnega igrišča na stadionu v ponedeljek, dne 18. julija 1960.

Delalo se bo do dokončne ureditve vsak dan s pričetkom ob 16. uri. NK Kočevje

Za smeh in dobro voljo

NORMA BO

»Kaj pa v primeru, Tone, če ne boš dosegel norme, kaj boš naredil?«

»Hm, kaj neki, bom pač pa doma še bolj zagrabil!«

NI PESPEKTIVE

»Tovariš direktor. Povedati vam moram, da sem si drugje našel novo službo!«

»Ja, kaj vam pa vendar manjka pri nas?«

»Nič drugega kakor perspektiva, da bi postal direktor!«

MED UPKOJENCI

»Torej Janez, upokojeni si in boš še lahko kadar se ti bo vzljubilo na izlete?«

»Saj bi šel, pa kaj hočeš, ko mi v odločbi o pokojnini niso vpisali, da imam pravico do letnega dopusta!«

DAM V NAJEM

Ker sem si lase ostrigel, dam v najem glavnik. Naslov pri lastniku glavnika.

V TRGOVINI

Kupec: Imate morda svilene hiačke? Nova prodajalka: Kaj vas pa to briga! Zanimajte se za svoje stvari!

STUDENTOVSKA

»Marjan, katerega smo danes?« »Tako, samo v denarnico pogledam!«

Franc Trampuš: Račka

Andreja je gledala skozi okno. Mož se je prikazal izza vogala. S kolesom se je vračal iz službe. Pohitela je v kuhinjo. Postavila je jed na mizo. Franci se je v kotu igral z račko. Majhna, rjavkasta račka z rumenim kljunom. Danes mu jo je kupila. Ze ves dopoldne ga je gledala.

Mož je vstopil in odložil aktovko na stol. Siekel je suknjič in že nesel v usta prvo žlico zelenjadne juhe. Prisedla je tudi ona in prišla za žlico.

»Kaj novega?« je vprašala.

»Nič.«

Jedla sta molče.

Naenkrat se je oglasila račka. Francitov sijoč obraz se je obrnil proti očetu.

»Očka, očka...«

»Kaj imaš? Račko?«

Franci jo je dvignil in jo pokazal očetu.

»Kupila sem mu jo, otrok mora imeti svoje veselje. Čeprav je še majhen... Poglej ga, kako je vesel!«

»Koliko je pa bila? Ne vem, kaj ti je padlo v glavo, da mu kupiš žival. In to ob koncu meseca! Sedaj, ko jaz kadim polovičke! Koliko je bila?«

»Saj ni bila draga.«

»No, zdaj boš čistila še za rako in boš imela še več dela. Nprestano govoriš, koliko imaš dela...«

Mož sta nadaljevala s kosilom.

»Neumnosti počenjaš!«

Ni vedela, kaj naj odgovori. Pogledovala je na Francita, ki je sputil račko po kuhinji in jo opazoval. Nerazložno je ponavljal:

»Rae, rac, rac...«

Ni se upala srečati s pogledom svojega moža. Ko sta pojedla, si je on prižgal cigareto in odšel v sobo. Njej je bilo hudo. Se huje kot doslej. Ne samo nje, tudi otroka ne mara. Njen zakon je zabloda. Zabloda, ki se je ne more rešiti, ki ne bo nikoli minila. Pripravljala se je, da mu bo danes predlagala, da gresta skupaj ven, v kino ali kam drugam. Ze dolgo ni bila nikjer z njim. Tako dolgo, da ne pomni, kdaj sta bila zadnjič... Nprestano doma, edina pot med ljudi je pot v trgovino in na trg. Reče mu, danes mu reče, Franci je že toliko odrasel...

On je prišel iz sobe z naglim korakom. Račka je bila na tleh. Franci jo je iz kota opazoval. Zdelo se je, da se je skoro nekoliko boji. Bila je tik pri sobnih vratih. Očetov čevlji je stopil na nekaj mehkeza, kar je dalo od sebe tuden, kratek glas in se razlezo pod podplatom. Franci je strmel v razkročen kljun, steptano glavico, krvav madež na linoleju, v nožice, ki so še trzale. Planil je k živalici in jo božal.

»boga, boga...«

Sklonila se je tudi Andreja.

»Mrtva je,« je rekla. Otrok ni razumel.

»Si jo nalašč?«

»Ne, nisem. Nisem je videl. Zakaš pa se ni umaknila? Skoda, če si jo že kupila.«

Nekaj sekund sta se gledala.

On je prijel otroka za ramo in dvignil račko. Njene nožice so še vedno trzale. Odšel je v sobo in jo zalučal skozi okno. Franci mu je sledil. Nenadoma je planil v jok. Davil je iz sebe:

»Zakaj si mi vzel rac, rac...«

»Tiho, ne deri se.«

Otrok je šel v kuhinjo.

»Mama, očka mi je vzel rac, rac...«

»Mrtva je, veš, mrtva.« Gledala je svojega moža. Oblačil si je suknjič. Prišel v kuhinjo. Sprejela ga je hotel nesrečo.

»Poslušaj. Pojdiva spet enkrat ven. V kino... Ze dolgo nisva bila nikjer. Pojdiva tako, kot sva hodila včasih.«

Pogledal jo je. Malomarno je odgovoril:

»Bova že enkrat šla... Jaz grem sedaj malo ven.«

Odpeljal se je s kolesom.

Franci se je cmeril v kotu. Ni ga tolažila. Neprizadeto je odorla radio in očistila krvavi madež na linoleju. Potem je pomivala posodo. Otrok se je zamotil z ladjico. Očitno je pozabil na račko. Otroci hitre pozabijo... V tem trenutku si je želela, da bi kmalu minil naš najni mračni dan.

ZANIMIVOSTI

MESTO DVOJČKOV

Na Švedskem imajo mesto Lonsboda, ki je postalo zanimivo po tem, da je 50 odstotkov novorojenih zemljanov — dvojčkov. Nekli znanstvenik je odšel v omenjeno mesto, da bi preštudiral ta edinstveni fenomen. Po letu dni pa je tudi sam postal srečni oče — dvojčkov.

POMIRJEVALNA TABLETA

V proračunu ameriškega vojnega ministrstva za letošnje leto je predviden znesek milijon dolarjev za nabavo »pomirjevalnih tablet«. Tablete so namenjene mladim rekrutom, ki jim je prehod od civilnega na vojaško življenje povzročil težave. Kako vplivajo te tablete na pomirjenje živcev mladih vojakov, nam ni znano.

ŽALOSTNO PRVENSTVO

Po statistiki prometnih nesreč, ki so jo objavili v Parizu, veljajo jugoslovanski šoferji za najbolj nepredvidne v Evropi. Takoj za njimi so Avstrijci. Iz navedene statistike je tudi razvidno, da je prišlo v Jugoslaviji leta 1948 na 10.000 motornih vozil 41 smrtnih žrtev. Na drugem mestu te žalostne statistike so Avstrijci, ki so zabeležili v istem letu 39 mrtvih na deset tisoč motornih vozil.

TELEVIZIJA V SOVJETSKI ZVEZI

V Sovjetski zvezi se trudijo, da bi povečali proizvodnjo in izboljšanje kvalitete televizijskih aparatov. Ko so podražili vodko in druge alkoholne pijače, so na ta način zbrali sredstva, ki so omogočila znižanje cen televizijskih aparatov. V Moskvi imajo že več kot 1.250.000 televizorjev, v vsej Sovjetski zvezi pa 3 milijone 500 tisoč. Televizija postaja tudi v tej deželi vedno bolj popularna.

NOČ BI SPREMENILI V DAN

Znanstvenikom ameriške mornarice je prišla v glavo misel, da bi odpravili noč. Kakor pravijo bi to dosegli, če bi v velikih oddaljenosti oddali Zemljo z obročem prahu, podobno kot je to pri planetu Saturnu. Saturnov obroč namreč sestoji iz mikroskopsko majhnih delčkov, ki so oddaljeni približno 10 tisoč kilometrov od planeta. Dva znanstvenika iz mornariškega raziskovalnega laboratorija trdita, da na Saturnu ni noči. Obroč, ki ga obdaja, je vedno svetel in razsvetljuje tudi temno polovico planeta. Če bi hoteli oddati s podobnim obročem tudi Zemljo, bi morali prenesti v »krožno prog« milijon ton prahu. Prah bi vsrkaval sončne žarke in jih nato oddajal na »nočno stran« zemlje.

KDO JE NAJBOLJ ODPOREN PROTI ALKOHOLU?

Angleški zdravniki so organizirali posebno anketo, koliko so ljudje odporni proti alkoholu. Rezultati ankete povedo, da so mišičasti ljudje bolj odporni proti alkoholu. To si razlagajo s tem, da mišice vsrkavajo alkohol, ki na ta način ne pride do možgan. Alkohol deluje na posamezne osebe različno, toda najmočnejši je učinek med 30. in 90. minuto od trenutka ko pride v organizem. Zanimiva je tudi usotovitve, da tudi telovadba ne zmanjšuje delovanja alkohola. Angleški zdravniki trdijo, da se morajo šoferji odreči tudi najmanjšim količinam alkohola.

ODTUITAM

IZ NAŠIH KRAJEV

Proslava Dneva borcev v Loški dolini

Člani Zveze borcev iz Loškega potoka so letos prvič praznovali Dan borcev s tovariši ZB iz Loške doline. 3. julija, dan pred praznikom Dneva borcev je bilo lepo, sončno vreme. Telega dne so se zbrali v Loškem potoku bivši borci in aktivisti iz Loške doline in domačini. Na zbornem mestu na Hribu se je zbral cel bataljon. V njegovem sestavu je bila tudi četa bivših borcev in aktivistov iz Loškega potoka pod vodstvom rezervnega kapetana Cirila Rusa. Komandant bataljona je bil tovariš Znidaršič iz Loža.

Ob treh popoldne je bilo na zbornem mestu na Hribu zbrano okrog 100 bivših partizanov in dve bivši borki. Bataljon je odšel v znano partizansko vas Travniki. Na čelu bataljona sta igrala dva harmonikaša, imeli so tri prapore. Razlegala se je partizanska pesem. Prebivalci Travnika so bili veseli obiska bivših partizanov...

Zabrnili so avtomobili in odpeljali bivše partizane in partizanke proti Bloški planoti in še naprej do Loža. Vso pot je odmevala partizanska pesem. V Ložu je bil zbor bataljona. Odrejeni so bili dežurni, potem pa so bili seznanjeni s smerjo potovanja. Bataljon je potem odšel po Loški dolini. Spodoma so pred spomenikom padlih borcev in žrtve fašističnega terorja počastili njihov spomin. V Starem trgu jih je pričakalo veliko ljudi, posebno mladine. Po krajšem premoru so odšli proti vasi Podub. Tudi tu jih je pričakalo veliko ljudi. Med njimi je bil tudi ameriški Slovenc Palčić. Izjavil je, da so tudi v Ameriki vedeli, kaj se je dogajalo med drugo svetovno vojno v Jugoslaviji.

Potem so se odpeljali v Babno polje. Kakor v ostalih krajih, so jim tudi v tej vasi pripravili vaščani lep sprejem. Obiskali in počastili so spomin pred spomenikom 79 padlih borcev. Bilo je zelo lepo. Odmevala je pesem in vzkliki Titu in Partiji.

ZATIRAJMO KOLORADARJA!

V Laščah letos sodeluje v kooperaciji veliko kmetov. Pravo zato pa bi bil zadržati zelo potreben kmetijski strokovnjak, da kooperacija ne bi bila samo formalnost. Kmetovalcem bi bilo treba nuditi strokovne nasvete in drugo. Letos je na krompiriških zelo veliko koleradskega hrošča. Nekatere njive so dobesedno rdeče z ličinkami tega zajedalca. Nekateri kmetje uničuje škodljivca, drugi pa ne.

Nekateri kmetovalci imajo upravičen strah, da čez nekaj let ne bodo mogli več saditi krompirja, ker je vsako leto več te zalege in vsako leto se manj skrbi za uspešno zatiranje. Mislim, da je zadržati dolžna poskrbeti za uničevanje koleradskega hrošča vsaj na njivah, na katerih kmetje pogodbeno sodelujejo z zadrugo. Prav tako bi bilo potrebno, da bi prevzela zaščitno službo na vsem območju.

Skrb za zatiranje škodljivcev ne more biti prepuščena dobri volji posameznikov, temveč naj bo skrb vseh merodajnih forumov. Preprečiti je treba zmanjšanje poljskih pridelkov.

S težkim srcem so zapustili Babno polje in prijazne ljudi in odšli na taborjenje v znani partizanski kraj — Sv. Ani nad Ložem. Tu so najprej večerjali, potem pa kurlili ognje. Protij nebu so spuščali rakete, ki so naznanjale prebivalstvu, da bo drugi dan velik praznik. Noč je v pomenkih o slavni dnevi NOB in prijetnem spanju ob tabornih ognjih hitro minila...

Po končanem kosilu, ki so ga pripravili partizanski kuharji, je odšla kolona avtomobilov v sosednjo Hrvaško, na Milanov vrh. Na tem kraju je bilo veliko partizansko zborovanje, ki se ga je udeležilo veliko ljudi iz hrvaške in slovenske strani. Tako so prebivalci omejenih področij iz Slovenije in Hrvaške skupno proslavili Dan borcev.

Ceta iz Loškega potoka je odšla z avtomobilom preko Cebra proti Loškemu potoku. Povsod, koder so potovali, so plapolale zastave. Na Hribu se je četa razšla. Pred tem pa je predsednik ZB Filip Pajnič spregovoril še nekaj besed o tem, da naj se Potočani pripravijo na proslavo krajevnega praznika, ki ga slave 31. julija v spomin krvavih dogodkov na ta dan pred 18. leti v Travniki.

ELEKTRIKA V PODPLANINI

Prebivalci vasi Podplanina pri Cebra so 1. julija dobili električno luč. 3. julija pa so ta veliki dogodek proslavili na skupni zabavi. Ob tej priliki so se spominjali vseh težav in dela, ki so ga vložili, da je tudi v njihovo vas prišla elektrika. Da je dobila Podplanina elektriko, gre velika zahvala Ludviku Volfu, ki je dolgo časa vodil dela v zvezi z elektrifikacijo vasi. Do lanskega leta je bil predsednik odbora za elektrifikacijo, potem pa je prepustil delo novemu vodstvu, ki je uspešno zaključilo delo.

Vaščani Podplanine izrekajo javno zahvalo tudi ObLO in vsem, ki so pomagali na ta ali drugi način, da je tudi v tej oddaljeni vasi zasvetila elektrika.

Prebivalcem te znane partizanske vasice želimo, da bi elektrika, ki je plod njihovega prizadevanja dela, prinesla napredek v vas.

IZ DOLA

V Dolu pri Predgradu taborni večja skupina otrok iz kočevske občine. Precej otrok je tudi iz Ljubljane. Vreme je sicer nekoliko neuzgodno, vendar izrabijo vsak trenutek za kohanje in sončenje.

OPOMBA UREDNIŠTVA
V prihodnji številki bomo objavili daljše pismo o taborjenju.

S. F.

»JELKA« v Portorožu

Na prijaznem griču nad Portorožem ob istriški obali se bel »Počitniški dom Jelka«, ki že drugo leto sprejema pod svoj krov goste iz Kočevja. Ze v začetku junija so prišli prvi gostje, da tukaj preživijo svoj letni dopust, se odpočijejo, kopeljejo in naučijo se sonca ob naši sončni in idilčni obali Slovenskega Primorja. Počitniški dom, ki je enakovreden penzionu, nudi »počitničarjem« prijetno bivališče — sobe so sodobno in higienično urejene. Razgled je lep, daleč naokrog na portoroški zaliv in soline v ozadju ter na starodavno piransko trdnjavo. Kuhinja je v priključnih prostorih in nudi okusno in izdatno dnevno prehrano, požrtvovalne kuharice se rade potrudijo, da svojim gostom čimbolj ustrezajo z raznoliko hrano, kljub dragini, ki je v obmorskih krajih občutna, saj stane n. pr. 1 kg teletine 800 din. Dnevna oskrba v domu je kaj nizka — 300 din — regres krijejo sindikalne podružnice odn. ustanove, predvsem ObLO.

Penzion ima tudi svojo manjšo ekonomijo (ki jo urejmeta upravnik in njegova žena), ki delno krije potrebe povrtnine in daje zelenjavo, grozdje in drugo sadje, pa tudi okusno vino.

Ob domu je senčna terasa, kjer so jedilne mize, poskrbeli so tudi za balinališče in otroško igrišče. Kopljejo se lahko v Fiesli ali zlezejo po drugi strani hriba v Portorož, pa tudi Piran ni daleč.

Dom je bil adaptiran lansko leto. Finančno so prispevali kolektivi s svojimi ustanovami, mnogo pa so tudi sodelovali z »udarniškim« delom, kar je pomenilo izgradnjo odnosno adaptacijo. Prvotno je bil dom namenjen za manjše številno gostov, letos je zrasla zraven adaptirane zgradbe še nova manjša počitniška stavba, kjer je že prostora za oca 70 ljudi.

Vsako nedeljo je redna avtobusna zveza z Kočevjem. Avtobus kočevskega avtoparka pripelje nove počitniške kandidate iz Kočevja, zvečer pa se odpeljejo oni, ki se vračajo z dopusta nazaj v Kočevje.

Ob ustanovitvi počitniškega doma nad Portorožem, so pokazali kočevski ustanovitelji dosti dobre volje za ureditev prijetnega penziona ki nudi vsem, ki uživajo njegovo gostoljubje, prav prijeten oddih in počitniško razpoloženje.

OPOMBA UREDNIŠTVA
V prihodnji številki bomo objavili daljše pismo o taborjenju.

S. F.

»JELKA« v Portorožu

Na prijaznem griču nad Portorožem ob istriški obali se bel »Počitniški dom Jelka«, ki že drugo leto sprejema pod svoj krov goste iz Kočevja. Ze v začetku junija so prišli prvi gostje, da tukaj preživijo svoj letni dopust, se odpočijejo, kopeljejo in naučijo se sonca ob naši sončni in idilčni obali Slovenskega Primorja. Počitniški dom, ki je enakovreden penzionu, nudi »počitničarjem« prijetno bivališče — sobe so sodobno in higienično urejene. Razgled je lep, daleč naokrog na portoroški zaliv in soline v ozadju ter na starodavno piransko trdnjavo. Kuhinja je v priključnih prostorih in nudi okusno in izdatno dnevno prehrano, požrtvovalne kuharice se rade potrudijo, da svojim gostom čimbolj ustrezajo z raznoliko hrano, kljub dragini, ki je v obmorskih krajih občutna, saj stane n. pr. 1 kg teletine 800 din. Dnevna oskrba v domu je kaj nizka — 300 din — regres krijejo sindikalne podružnice odn. ustanove, predvsem ObLO.

Penzion ima tudi svojo manjšo ekonomijo (ki jo urejmeta upravnik in njegova žena), ki delno krije potrebe povrtnine in daje zelenjavo, grozdje in drugo sadje, pa tudi okusno vino.

Ob domu je senčna terasa, kjer so jedilne mize, poskrbeli so tudi za balinališče in otroško igrišče. Kopljejo se lahko v Fiesli ali zlezejo po drugi strani hriba v Portorož, pa tudi Piran ni daleč.

Dom je bil adaptiran lansko leto. Finančno so prispevali kolektivi s svojimi ustanovami, mnogo pa so tudi sodelovali z »udarniškim« delom, kar je pomenilo izgradnjo odnosno adaptacijo. Prvotno je bil dom namenjen za manjše številno gostov, letos je zrasla zraven adaptirane zgradbe še nova manjša počitniška stavba, kjer je že prostora za oca 70 ljudi.

Vsako nedeljo je redna avtobusna zveza z Kočevjem. Avtobus kočevskega avtoparka pripelje nove počitniške kandidate iz Kočevja, zvečer pa se odpeljejo oni, ki se vračajo z dopusta nazaj v Kočevje.

Ob ustanovitvi počitniškega doma nad Portorožem, so pokazali kočevski ustanovitelji dosti dobre volje za ureditev prijetnega penziona ki nudi vsem, ki uživajo njegovo gostoljubje, prav prijeten oddih in počitniško razpoloženje.

OPOMBA UREDNIŠTVA
V prihodnji številki bomo objavili daljše pismo o taborjenju.

S. F.

»JELKA« v Portorožu

Na prijaznem griču nad Portorožem ob istriški obali se bel »Počitniški dom Jelka«, ki že drugo leto sprejema pod svoj krov goste iz Kočevja. Ze v začetku junija so prišli prvi gostje, da tukaj preživijo svoj letni dopust, se odpočijejo, kopeljejo in naučijo se sonca ob naši sončni in idilčni obali Slovenskega Primorja. Počitniški dom, ki je enakovreden penzionu, nudi »počitničarjem« prijetno bivališče — sobe so sodobno in higienično urejene. Razgled je lep, daleč naokrog na portoroški zaliv in soline v ozadju ter na starodavno piransko trdnjavo. Kuhinja je v priključnih prostorih in nudi okusno in izdatno dnevno prehrano, požrtvovalne kuharice se rade potrudijo, da svojim gostom čimbolj ustrezajo z raznoliko hrano, kljub dragini, ki je v obmorskih krajih občutna, saj stane n. pr. 1 kg teletine 800 din. Dnevna oskrba v domu je kaj nizka — 300 din — regres krijejo sindikalne podružnice odn. ustanove, predvsem ObLO.

Penzion ima tudi svojo manjšo ekonomijo (ki jo urejmeta upravnik in njegova žena), ki delno krije potrebe povrtnine in daje zelenjavo, grozdje in drugo sadje, pa tudi okusno vino.

Ob domu je senčna terasa, kjer so jedilne mize, poskrbeli so tudi za balinališče in otroško igrišče. Kopljejo se lahko v Fiesli ali zlezejo po drugi strani hriba v Portorož, pa tudi Piran ni daleč.

Dom je bil adaptiran lansko leto. Finančno so prispevali kolektivi s svojimi ustanovami, mnogo pa so tudi sodelovali z »udarniškim« delom, kar je pomenilo izgradnjo odnosno adaptacijo. Prvotno je bil dom namenjen za manjše številno gostov, letos je zrasla zraven adaptirane zgradbe še nova manjša počitniška stavba, kjer je že prostora za oca 70 ljudi.

Vsako nedeljo je redna avtobusna zveza z Kočevjem. Avtobus kočevskega avtoparka pripelje nove počitniške kandidate iz Kočevja, zvečer pa se odpeljejo oni, ki se vračajo z dopusta nazaj v Kočevje.

Ob ustanovitvi počitniškega doma nad Portorožem, so pokazali kočevski ustanovitelji dosti dobre volje za ureditev prijetnega penziona ki nudi vsem, ki uživajo njegovo gostoljubje, prav prijeten oddih in počitniško razpoloženje.

OPOMBA UREDNIŠTVA
V prihodnji številki bomo objavili daljše pismo o taborjenju.

S. F.

»JELKA« v Portorožu

Na prijaznem griču nad Portorožem ob istriški obali se bel »Počitniški dom Jelka«, ki že drugo leto sprejema pod svoj krov goste iz Kočevja. Ze v začetku junija so prišli prvi gostje, da tukaj preživijo svoj letni dopust, se odpočijejo, kopeljejo in naučijo se sonca ob naši sončni in idilčni obali Slovenskega Primorja. Počitniški dom, ki je enakovreden penzionu, nudi »počitničarjem« prijetno bivališče — sobe so sodobno in higienično urejene. Razgled je lep, daleč naokrog na portoroški zaliv in soline v ozadju ter na starodavno piransko trdnjavo. Kuhinja je v priključnih prostorih in nudi okusno in izdatno dnevno prehrano, požrtvovalne kuharice se rade potrudijo, da svojim gostom čimbolj ustrezajo z raznoliko hrano, kljub dragini, ki je v obmorskih krajih občutna, saj stane n. pr. 1 kg teletine 800 din. Dnevna oskrba v domu je kaj nizka — 300 din — regres krijejo sindikalne podružnice odn. ustanove, predvsem ObLO.

Penzion ima tudi svojo manjšo ekonomijo (ki jo urejmeta upravnik in njegova žena), ki delno krije potrebe povrtnine in daje zelenjavo, grozdje in drugo sadje, pa tudi okusno vino.

Ob domu je senčna terasa, kjer so jedilne mize, poskrbeli so tudi za balinališče in otroško igrišče. Kopljejo se lahko v Fiesli ali zlezejo po drugi strani hriba v Portorož, pa tudi Piran ni daleč.

Dom je bil adaptiran lansko leto. Finančno so prispevali kolektivi s svojimi ustanovami, mnogo pa so tudi sodelovali z »udarniškim« delom, kar je pomenilo izgradnjo odnosno adaptacijo. Prvotno je bil dom namenjen za manjše številno gostov, letos je zrasla zraven adaptirane zgradbe še nova manjša počitniška stavba, kjer je že prostora za oca 70 ljudi.

Vsako nedeljo je redna avtobusna zveza z Kočevjem. Avtobus kočevskega avtoparka pripelje nove počitniške kandidate iz Kočevja, zvečer pa se odpeljejo oni, ki se vračajo z dopusta nazaj v Kočevje.

Ob ustanovitvi počitniškega doma nad Portorožem, so pokazali kočevski ustanovitelji dosti dobre volje za ureditev prijetnega penziona ki nudi vsem, ki uživajo njegovo gostoljubje, prav prijeten oddih in počitniško razpoloženje.

OPOMBA UREDNIŠTVA
V prihodnji številki bomo objavili daljše pismo o taborjenju.

S. F.

»JELKA« v Portorožu

Na prijaznem griču nad Portorožem ob istriški obali se bel »Počitniški dom Jelka«, ki že drugo leto sprejema pod svoj krov goste iz Kočevja. Ze v začetku junija so prišli prvi gostje, da tukaj preživijo svoj letni dopust, se odpočijejo, kopeljejo in naučijo se sonca ob naši sončni in idilčni obali Slovenskega Primorja. Počitniški dom, ki je enakovreden penzionu, nudi »počitničarjem« prijetno bivališče — sobe so sodobno in higienično urejene. Razgled je lep, daleč naokrog na portoroški zaliv in soline v ozadju ter na starodavno piransko trdnjavo. Kuhinja je v priključnih prostorih in nudi okusno in izdatno dnevno prehrano, požrtvovalne kuharice se rade potrudijo, da svojim gostom čimbolj ustrezajo z raznoliko hrano, kljub dragini, ki je v obmorskih krajih občutna, saj stane n. pr. 1 kg teletine 800 din. Dnevna oskrba v domu je kaj nizka — 300 din — regres krijejo sindikalne podružnice odn. ustanove, predvsem ObLO.

Penzion ima tudi svojo manjšo ekonomijo (ki jo urejmeta upravnik in njegova žena), ki delno krije potrebe povrtnine in daje zelenjavo, grozdje in drugo sadje, pa tudi okusno vino.

Ob domu je senčna terasa, kjer so jedilne mize, poskrbeli so tudi za balinališče in otroško igrišče. Kopljejo se lahko v Fiesli ali zlezejo po drugi strani hriba v Portorož, pa tudi Piran ni daleč.

Dom je bil adaptiran lansko leto. Finančno so prispevali kolektivi s svojimi ustanovami, mnogo pa so tudi sodelovali z »udarniškim« delom, kar je pomenilo izgradnjo odnosno adaptacijo. Prvotno je bil dom namenjen za manjše številno gostov, letos je zrasla zraven adaptirane zgradbe še nova manjša počitniška stavba, kjer je že prostora za oca 70 ljudi.

Vsako nedeljo je redna avtobusna zveza z Kočevjem. Avtobus kočevskega avtoparka pripelje nove počitniške kandidate iz Kočevja, zvečer pa se odpeljejo oni, ki se vračajo z dopusta nazaj v Kočevje.

Ob ustanovitvi počitniškega doma nad Portorožem, so pokazali kočevski ustanovitelji dosti dobre volje za ureditev prijetnega penziona ki nudi vsem, ki uživajo njegovo gostoljubje, prav prijeten oddih in počitniško razpoloženje.

OPOMBA UREDNIŠTVA
V prihodnji številki bomo objavili daljše pismo o taborjenju.

S. F.

»JELKA« v Portorožu

Na prijaznem griču nad Portorožem ob istriški obali se bel »Počitniški dom Jelka«, ki že drugo leto sprejema pod svoj krov goste iz Kočevja. Ze v začetku junija so prišli prvi gostje, da tukaj preživijo svoj letni dopust, se odpočijejo, kopeljejo in naučijo se sonca ob naši sončni in idilčni obali Slovenskega Primorja. Počitniški dom, ki je enakovreden penzionu, nudi »počitničarjem« prijetno bivališče — sobe so sodobno in higienično urejene. Razgled je lep, daleč naokrog na portoroški zaliv in soline v ozadju ter na starodavno piransko trdnjavo. Kuhinja je v priključnih prostorih in nudi okusno in izdatno dnevno prehrano, požrtvovalne kuharice se rade potrudijo, da svojim gostom čimbolj ustrezajo z raznoliko hrano, kljub dragini, ki je v obmorskih krajih občutna, saj stane n. pr. 1 kg teletine 800 din. Dnevna oskrba v domu je kaj nizka — 300 din — regres krijejo sindikalne podružnice odn. ustanove, predvsem ObLO.

Penzion ima tudi svojo manjšo ekonomijo (ki jo urejmeta upravnik in njegova žena), ki delno krije potrebe povrtnine in daje zelenjavo, grozdje in drugo sadje, pa tudi okusno vino.

Ob domu je senčna terasa, kjer so jedilne mize, poskrbeli so tudi za balinališče in otroško igrišče. Kopljejo se lahko v Fiesli ali zlezejo po drugi strani hriba v Portorož, pa tudi Piran ni daleč.

Dom je bil adaptiran lansko leto. Finančno so prispevali kolektivi s svojimi ustanovami, mnogo pa so tudi sodelovali z »udarniškim« delom, kar je pomenilo izgradnjo odnosno adaptacijo. Prvotno je bil dom namenjen za manjše številno gostov, letos je zrasla zraven adaptirane zgradbe še nova manjša počitniška stavba, kjer je že prostora za oca 70 ljudi.

Vsako nedeljo je redna avtobusna zveza z Kočevjem. Avtobus kočevskega avtoparka pripelje nove počitniške kandidate iz Kočevja, zvečer pa se odpeljejo oni, ki se vračajo z dopusta nazaj v Kočevje.

Ob ustanovitvi počitniškega doma nad Portorožem, so pokazali kočevski ustanovitelji dosti dobre volje za ureditev prijetnega penziona ki nudi vsem, ki uživajo njegovo gostoljubje, prav prijeten oddih in počitniško razpoloženje.

OPOMBA UREDNIŠTVA
V prihodnji številki bomo objavili daljše pismo o taborjenju.

S. F.

»JELKA« v Portorožu

Na prijaznem griču nad Portorožem ob istriški obali se bel »Počitniški dom Jelka«, ki že drugo leto sprejema pod svoj krov goste iz Kočevja. Ze v začetku junija so prišli prvi gostje, da tukaj preživijo svoj letni dopust, se odpočijejo, kopeljejo in naučijo se sonca ob naši sončni in idilčni obali Slovenskega Primorja. Počitniški dom, ki je enakovreden penzionu, nudi »počitničarjem« prijetno bivališče — sobe so sodobno in higienično urejene. Razgled je lep, daleč naokrog na portoroški zaliv in soline v ozadju ter na starodavno piransko trdnjavo. Kuhinja je v priključnih prostorih in nudi okusno in izdatno dnevno prehrano, požrtvovalne kuharice se rade potrudijo, da svojim gostom čimbolj ustrezajo z raznoliko hrano, kljub dragini, ki je v obmorskih krajih občutna, saj stane n. pr. 1 kg teletine 800 din. Dnevna oskrba v domu je kaj nizka — 300 din — regres krijejo sindikalne podružnice odn. ustanove, predvsem ObLO.

Penzion ima tudi svojo manjšo ekonomijo (ki jo urejmeta upravnik in njegova žena), ki delno krije potrebe povrtnine in daje zelenjavo, grozdje in drugo sadje, pa tudi okusno vino.

Ob domu je senčna terasa, kjer so jedilne mize, poskrbeli so tudi za balinališče in otroško igrišče. Kopljejo se lahko v Fiesli ali zlezejo po drugi strani hriba v Portorož, pa tudi Piran ni daleč.

Dom je bil adaptiran lansko leto. Finančno so prispevali kolektivi s svojimi ustanovami, mnogo pa so tudi sodelovali z »udarniškim« delom, kar je pomenilo izgradnjo odnosno adaptacijo. Prvotno je bil dom namenjen za manjše številno gostov, letos je zrasla zraven adaptirane zgradbe še nova manjša počitniška stavba, kjer je že prostora za oca 70 ljudi.

Vsako nedeljo je redna avtobusna zveza z Kočevjem. Avtobus kočevskega avtoparka pripelje nove počitniške kandidate iz Kočevja, zvečer pa se odpeljejo oni, ki se vračajo z dopusta nazaj v Kočevje.

Ob ustanovitvi počitniškega doma nad Portorožem, so pokazali kočevski ustanovitelji dosti dobre volje za ureditev prijetnega penziona ki nudi vsem, ki uživajo njegovo gostoljubje, prav prijeten oddih in počitniško razpoloženje.

OPOMBA UREDNIŠTVA
V prihodnji številki bomo objavili daljše pismo o taborjenju.

S. F.

»JELKA« v Portorožu

Na prijaznem griču nad Portorožem ob istriški obali se bel »Počitniški dom Jelka«, ki že drugo leto sprejema pod svoj krov goste iz Kočevja. Ze v začetku junija so prišli prvi gostje, da tukaj preživijo svoj letni dopust, se odpočijejo, kopeljejo in naučijo se sonca ob naši sončni in idilčni obali Slovenskega Primorja. Počitniški dom, ki je enakovreden penzionu, nudi »počitničarjem« prijetno bivališče — sobe so sodobno in higienično urejene. Razgled je lep, daleč naokrog na portoroški zaliv in soline v ozadju ter na starodavno piransko trdnjavo. Kuhinja je v priključnih prostorih in nudi okusno in izdatno dnevno prehrano, požrtvovalne kuharice se rade potrudijo, da svojim gostom čimbolj ustrezajo z raznoliko hrano, kljub dragini, ki je v obmorskih krajih občutna, saj stane n. pr. 1 kg teletine 800 din. Dnevna oskrba v domu je kaj nizka — 300 din — regres krijejo sindikalne podružnice odn. ustanove, predvsem ObLO.

Penzion ima tudi svojo manjšo ekonomijo (ki jo urejmeta upravnik in njegova žena), ki delno krije potrebe povrtnine in daje zelenjavo, grozdje in drugo sadje, pa tudi okusno vino.

Ob domu je senčna terasa, kjer so jedilne mize, poskrbeli so tudi za balinališče in otroško igrišče. Kopljejo se lahko v Fiesli ali zlezejo po drugi strani hriba v Portorož, pa tudi Piran ni daleč.

Dom je bil adaptiran lansko leto. Finančno so prispevali kolektivi s svojimi ustanovami, mnogo pa so tudi sodelovali z »udarniškim« delom, kar je pomenilo izgradnjo odnosno adaptacijo. Prvotno je bil dom namenjen za manjše številno gostov, letos je zrasla zraven adaptirane zgradbe še nova manjša počitniška stavba, kjer je že prostora za oca 70 ljudi.

Vsako nedeljo je redna avtobusna zveza z Kočevjem. Avtobus kočevskega avtoparka pripelje nove počitniške kandidate iz Kočevja, zvečer pa se odpeljejo oni, ki se vračajo z dopusta nazaj v Kočevje.

Ob ustanovitvi počitniškega doma nad Portorožem, so pokazali kočevski ustanovitelji dosti dobre volje za ureditev prijetnega penziona ki nudi vsem, ki uživajo njegovo gostoljubje, prav prijeten oddih in počitniško razpoloženje.

OPOMBA UREDNIŠTVA
V prihodnji številki bomo objavili daljše pismo o taborjenju.

S. F.

»JELKA« v Portorožu

Na prijaznem griču nad Portorožem ob istriški obali se bel »Počitniški dom Jelka«, ki že drugo leto sprejema pod svoj krov goste iz Kočevja. Ze v začetku junija so prišli prvi gostje, da tukaj preživijo svoj letni dopust, se odpočijejo, kopeljejo in naučijo se sonca ob naši sončni in idilčni obali Slovenskega Primorja. Počitniški dom, ki je enakovreden penzionu, nudi »počitničarjem« prijetno bivališče — sobe so sodobno in higienično urejene. Razgled je lep, daleč naokrog na portoroški zaliv in soline v ozadju ter na starodavno piransko trdnjavo. Kuhinja je v priključnih prostorih in nudi okusno in izdatno dnevno prehrano, požrtvovalne kuharice se rade potrudijo, da svojim gostom čimbolj ustrezajo z raznoliko hrano, kljub dragini, ki je v obmorskih krajih občutna, saj stane n. pr. 1 kg teletine 800 din. Dnevna oskrba v domu je kaj nizka — 300 din — regres krijejo sindikalne podružnice odn. ustanove, predvsem ObLO.

Penzion ima tudi svojo manjšo ekonomijo (ki jo urejmeta upravnik in njegova žena), ki delno krije potrebe povrtnine in daje zelenjavo, grozdje in drugo sadje, pa tudi okusno vino.

Ob domu je senčna terasa, kjer so jedilne mize, poskrbeli so tudi za balinališče in otroško igrišče. Kopljejo se lahko v Fiesli ali zlezejo po drugi strani hriba v Portorož, pa tudi Piran ni daleč.

Dom je bil adaptiran lansko leto. Finančno so prispevali kolektivi s svojimi ustanovami, mnogo pa so tudi sodelovali z »udarniškim« delom, kar je pomenilo izgradnjo odnosno adaptacijo. Prvotno je bil dom namenjen za manjše številno gostov, letos je zrasla zraven adaptirane zgradbe še nova manjša počitniška stavba, kjer je že prostora za oca 70 ljudi.

Vsako nedeljo je redna avtobusna zveza z Kočevjem. Avtobus kočevskega avtoparka pripelje nove počitniške kandidate iz Kočevja, zvečer pa se odpeljejo oni, ki se vračajo z dopusta nazaj v Kočevje.

Ob ustanovitvi počitniškega doma nad Portorožem, so pokazali kočevski ustanovitelji dosti dobre volje za ureditev prijetnega penziona ki nudi vsem, ki uživajo njegovo gostoljubje, prav prijeten oddih in počitniško razpoloženje.

OPOMBA UREDNIŠTVA
V prihodnji številki bomo objavili daljše pismo o taborjenju.